

10 decembrie – 16 decembrie

Perspectiva biblică

Textul de memorat: „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos.” (1 Tesaloniceni 5:23)

Cartea Apocalipsa vorbește despre două mari forme de globalizare care se vor manifesta înainte de a doua venire a lui Isus. Capitolul 13 din Apocalipsa descrie globalizarea *ereziei*, când „tot pământul” se va mira și va merge după fiara care iese din mare (Apocalipsa 13:3,7,8,12,16), în timp ce capitolul 14 subliniază globalizarea *adevărului*, când „Evanghelia veșnică” va fi predicată „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod” (v. 6, 7). În acele „vremuri grele” (2 Timotei 3:1), „orice vânt de învățătură” va sufla (Efeseni 4:14) și oamenii „își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite” (2 Timotei 4:4). „Satana îi va atrage pe oameni sub influența amăgirilor lui prin cele două mari erezii: nemurirea sufletului și sfințenia duminicii. În timp ce prima creează condițiile propice spiritismului, a doua creează o legătură de simpatie cu Roma” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 588).

De înțeles: Până când se vor manifesta aceste fenomene, să rămânem tari în credință și în tot adevărul pe care îl avem despre natura omului și a morții; să căutăm să fim călăuziți de Duhul Sfânt cu scopul de a fi pregătiți la venirea în slavă a lui Hristos!

Duminică, 11 decembrie – Modelul Isus

1. Care sunt cele patru dimensiuni ale creșterii Domnului Isus menționate în Luca 2:52?

Isus a fost Omul perfect, iar creșterea Sa a inclus toate dimensiunile de bază ale existenței umane. „Isus creștea în înțelepciune [mental], în statură [fizic] și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu [spiritual] și înaintea oamenilor [social]” (Luca 2:52). „Mintea Sa era activă și pătrunzătoare, cu o gândire și o înțelepciune ce Îi depășeau vârsta. Pe lângă acestea, caracterul Lui era armonios. Puterile minții și ale corpului se dezvoltau treptat, urmând legile naturale ale copilăriei. De mic, Isus a dat dovadă de o dragăalășenie deosebită în purtare. Măinile Sale binevoitoare erau întotdeauna gata să-i ajute pe alții. El avea o răbdare pe care nimic nu o putea tulbura și o onestitate care niciodată nu sacrifică integritatea. Deși era neclintit ca o stâncă în privința principiilor, viața Sa dovedea gingășia amabilității neegoiste” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 68, 69).

2. Citește Matei 4:23. Cum putem implementa cât mai eficient azi cele trei aspecte ale lucrării lui Isus - învățare, predicare și vindecare?

Dacă recunoaștem că omul este o ființă complexă și indivizibilă, atunci nu ne putem limita religia la aspectele spirituale. Adevărul ne cuprinde de fapt întreaga ființă, acoperă toată durata vieții și înglobează toate dimensiunile existenței noastre. Aspectele noastre fizice și spirituale sunt atât de bine integrate încât efectiv nu pot fi separate. Și, deși ca ființe căzute nu vom putea niciodată egala descrierea lui Isus de mai sus, prin harul lui Dumnezeu noi trebuie să-L imităm, fiindcă lucrarea de răscumpărare este aceea de a reface în om chipul Făcătorului său, de a readuce acest chip la starea de perfecțiune cu care a fost creat și de a promova dezvoltarea corpului, a minții și a sufletului. Aceasta este lucrarea pe care Dumnezeu caută să o facă în viața poporului Său ca parte a procesului de pregătire pentru întoarcerea lui Isus.

Când ne comparăm cu Isus, ne putem descuraja ușor. Dar, dacă ne fixăm privirea asupra jertfei lui Hristos, vom putea evita dezamăgirea din cauza comparației între ce vedem în noi și ce vedem la Isus?

Luni, 12 decembrie – Trupul ca un templu

Teoria dualistă despre un trup muritor și un suflet nemuritor a dat naștere la diferite teorii cu privire la corpul uman. De exemplu, pentru filozofii greci antici, corpul uman era închisoarea sufletului, care era eliberat la moarte. Ca un ecou al acestui concept păgân, astăzi mulți creștini cred că trupul este locuința temporară a sufletului nemuritor, care se va reuni cu trupul la înviere. În schimb, panteiștii au divinizat corpul uman; ei cred că Dumnezeu și universul sunt unul și același lucru. Din perspectiva lor, toate lucrurile sunt ale lui Dumnezeu și corpul uman este parte din substanța divină unică, integrală și universală. Fiind înconjurați de teorii contradictorii pe această temă, noi trebuie să rămânem neclintiți la ceea ce Biblia susține despre natura omului.

3. Citește 1 Corinteni 6:19,20 și 1 Corinteni 10:31. Ce schimbări pozitive adoptăm în stilul de viață când înțelegem că trupul nostru este „al lui Dumnezeu” și „templul Duhului Sfânt”?

Adam și Eva au fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu (Geneza 1:26,27), lucru care se reflecta nu doar în caracterul lor, ci și în aspectul lor fizic. Fiindcă acel chip a fost pătat și chiar ascuns de prezența păcatului, lucrarea de răscumpărare înseamnă readucerea oamenilor la starea lor inițială, inclusiv a sănătății fizice, în măsura în care este posibil pentru niște ființe fără acces la pomul vieții. Această restaurare este un proces de-o viață, care se va încheia doar la a doua venire a lui Isus, când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și când trupul muritor se va îmbrăca în nemurire (1 Corinteni 15:53,54).

Apostolul Ioan i-a scris prietenului său Gaius: „Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău” (3 Ioan 2). Dacă admitem că ființa umană este o entitate indivizibilă și că religia cuprinde toate aspectele vieții umane, atunci ar trebui să considerăm de asemenea că sănătatea fizică este o datorie religioasă. Ar trebui să fim călăuziți de principiul inspirat: „Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 10:31). Dar să nu uităm că trăim încă într-o lume în care oamenii buni pot face tot posibilul, dar să sufere totuși consecințele naturii umane păcătoase și ale mediului păcătos. Așadar, să ne încredem în Dumnezeu și să facem tot posibilul, iar rezultatele să le lăsăm în seama lui Dumnezeu!

Marti, 13 decembrie – Gândul lui Hristos

Unii oameni cred că omul se schimbă dacă schimbă mediul. Categorie, trebuie să evităm locuri și împrejurări care ne pot face mai vulnerabili în fața ispitei (Psalmii 1:1; Proverbele 5:1-8). Dar problema noastră cu ispita și păcatul poate fi rezolvată doar prin transformarea inimii (sau a minții). Hristos a atins miezul problemei când a afirmat: „dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtişagurile, lăcomiile, vicleşugurile, înşelăciunile, faptele de ruşine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia” (Marcu 7:21,22). Aceasta înseamnă că, pentru schimbarea comportamentului, mintea noastră are nevoie de transformare.

4. Citește 1 Corinteni 2:16; Psalmii 24:3,4; Romani 12:2; Filipeni 4:8 și Coloseni 3:2. Ce înseamnă a avea „gândul lui Hristos”?

Domnul a promis că, în cadrul „legământului nou”, avea să pună Legea Sa în mintea oamenilor și să le-o scrie pe inimă (Ieremia 31:31-33; compară cu Evrei 8:8-10; 10:16). Nu este de mirare deci că în Predica de pe Munte Isus a extins și adâncit semnificația poruncilor lui Dumnezeu până la nivelul gândurilor și intențiilor (vezi Matei 5:17-48). Așadar, putem birui ispita doar prin harul transformator al lui Dumnezeu și, la nivelul gândurilor și al intențiilor, ar trebui să cerem împlinirea acelei făgăduințe, ca gândurile păcătoase să fie oprite.

Totuși, indiferent cât de credincioși suntem, în această viață nu vom atinge niciodată o stare de totală lipsă de păcat. Dar, dacă suntem în Hristos, suntem pe deplin acoperiți de neprihănirea Sa. Deși *nu suntem încă desăvârșiți*, suntem *considerați* deja desăvârșiți în El (Filipeni 3:12-15). „Când suntem uniți cu Hristos, avem gândul lui Hristos. Curăția și dragostea strălucesc în caracter, iar blândețea și adevărul conduc viața.

Însăși expresia feței este schimbată. Hristos, care locuiește în suflet, exercită o putere de schimbare, iar aspectul exterior dovedește că în interior domnesc pacea și bucuria” (Ellen G. White, *Solii alese*, vol. 1, p. 337). Doar printr-o predare zilnică, printr-o moarte zilnică față de sine, printr-un efort zilnic hotărât de a ne supune lui Isus, putem avea în viața noastră acest gen de transformare.

Imaginează-ți cum ar fi viața ta dacă ai putea opri chiar și gândurile păcătoase. Cât de diferită ar fi viața ta? Care este singura cale posibilă ca aceasta să fie și experiența ta?

Miercuri, 14 decembrie – Îndrumarea Duhului Sfânt

Duhul Sfânt este agentul puternic al lui Dumnezeu care toarnă dragostea Tatălui în inima noastră (Romani 5:5), ne conduce la o adevărată experiență salvatoare (Ioan 16:7-11), ne ghidează spre tot adevărul (Ioan 16:13) și ne dă puterea de a împlini misiunea Evangheliei (Faptele 1:8). Fiindcă Duhul Sfânt este cel care contracarează acțiunea de degradare a lui Satana, nu este de mirare că Satana încearcă prin toate mijloacele să distorsioneze înțelegerea noastră cu privire la natura și lucrarea Duhului Sfânt. În timp ce unii îi neagă personalitatea, alții accentuează darurile Duhului în detrimentul puterii Sale transformatoare.

5. Citește Faptele 8:4-24. Simon voia să primească darurile Duhului Sfânt fără să fie reînnoit de Duhul lui Dumnezeu. Cum se manifestă în zilele noastre aceeași atitudine?

Copii ai lui Dumnezeu sunt acei oameni care sunt călăuziți de Duhul Sfânt (Romani 8:14) în tot adevărul Cuvântului lui Dumnezeu (Ioan 16:13; 17:17). Isus a rostit o avertizare în termeni clari. Citește-o în **Matei 7:21-23**. Duhul Sfânt niciodată nu îl conduce pe om departe de Cuvântul lui Dumnezeu - pe care El Însuși l-a inspirat -, ci îl conduce întotdeauna pe om în conformitate cu acel Cuvânt.

Același Duh Sfânt care ne ghidează în tot adevărul ne dă și putere să îi conducem pe alții la acel adevăr minunat (Matei 28:18-20; Faptele 1:8). În timp ce ne îndeplinim misiunea sfântă, avem sprijinul Lui special. Așadar, în fiecare dimineață trebuie să îngenunchem înaintea Domnului și să ne reînnoim jurământul de consacrare față de El. Dacă facem așa, El ne va oferi prezența Duhului Său, cu puterea Lui înviorătoare și sfințitoare.

Trebuie în același timp să fim deschiși la îndrumarea Sa prin luarea unor decizii conștiente, în fiecare zi, de a face ce știm că este bine și de a evita ce știm că este rău. Cu alte cuvinte, doar atunci când căutăm să trăim cum ar trebui, prin puterea dată de Dumnezeu, vom fi deschiși să primim în viața noastră cea putere a Duhului Sfânt promisă de Dumnezeu.

De ce este important să ne rugăm în fiecare dimineață să fim deschiși la călăuzirea Duhului Sfânt în viața noastră?

Joi, 15 decembrie – Pregătiți pentru revenirea Lui

Trăim într-o lume frenetică, cu prea multe nevoi artificiale și distrageri atrăgătoare. Dacă nu suntem atenți, acestea ne pot fura tot timpul și ne pot inversa prioritățile. Iar acesta nu este doar un alt efect al lumii noastre cibernetice globalizate; creștinii din toate timpurile, într-o măsură sau alta, trebuie să fie vigilenți la încercările lui Satana de a-i distra de la ceea ce contează cu adevărat în această viață. În lipsa vigilenței, este cineva care să nu fie în pericolul de a-și îndepărta privirea de la Domnul și a persista asupra lucrurilor lumești, senzuale - lucruri care, în final, nu ne aduc satisfacție și care până la urmă pot duce la ruina noastră spirituală?

6. Citește 2 Petru 3:14 și 1 Ioan 3:1-3. Ce diferență observi între pregătirea personală pentru cea de-a doua venire și faptul de a fi gata pentru acel eveniment glorios?

Deseori, noțiunea de *pregătire continuă* pentru a doua venire devine o scuză pentru amânare. Această noțiune poate foarte ușor să determine pe oricine să se relaxeze, pe premisa robului rău: „Stăpânul meu zăbovește să vină!” (Matei 24:48).

7. Citește Psalmii 95:7,8; Evrei 3:7,8,15 și Evrei 4:7. Ce ne spun aceste versete despre faptul de a fi gata chiar acum?

Din perspectivă biblică, momentul mântuirii este întotdeauna cel prezent și niciodată mâine (vezi Psalmii 95:7,8; Evrei 3:7,8,15; 4:7). Mai mult chiar, dacă nu are loc o convertire semnificativă, vom continua să fim ceea ce suntem chiar acum. Timpul în sine nu îi convertește pe cei neconvertiți. Adevărul este că, dacă nu creștem continuu în har și nu perseverăm în credință, tendința va fi aceea de a aluneca, de a deveni împietriți, sceptici, cinici și chiar necredincioși.

Din această perspectivă putem spune că fiecare zi din viața noastră reprezintă viața noastră în miniatură. Așadar, prin harul lui Dumnezeu, ar trebui să ne facem planuri de viitor, dar și să trăim fiecare zi fiind gata pentru întoarcerea lui Isus - mai ales că, din cauza situațiilor neprevăzute de viață, ziua de azi ar putea fi ultima noastră zi.

Cum ai putea astăzi să fii pregătit pentru revenirea lui Isus? Dezbate răspunsul tău cu prietenii sau în cadrul grupei de la Școala de Sabat.

Vineri, 16 decembrie

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Divina vindecare*, capitolul „Vindecarea minții”, *Sfințirea vieții*, capitolul „Adevărul în contrast cu teoriile false”

„Marea luptă se apropie de sfârșit. Fiecare veste despre calamitățile de pe mare sau de pe uscat este o mărturie că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. O declară războaiele și veștile de războaie. Oare există vreun creștin a cărui inimă să nu bată mai repede când anticipează marile evenimente care ne stau în față? Domnul vine. Auzim pașii unui Dumnezeu care Se apropie” (Ellen G. White, *Maranatha*, p. 220).

„Trăiți viața de credință zi după zi. Nu vă îngrijorați și nu vă agitați cu privire la perioada de criză, trăind astfel un timp de necaz înainte de vreme. Nu gândiți: «Mi-e teamă că nu voi face față zilei celei mari de probă.» Voi trebuie să trăiți în prezent, pentru ziua de azi și atât. Ziua de mâine nu vă aparține. Astăzi trebuie să obțineți biruința asupra sinelui. Astăzi trebuie să luptați lupta cea bună. Astăzi trebuie să credeți că Dumnezeu vă binecuvântează. Și, pe măsură ce obțineți biruința asupra întunericului și necredinței, veți îndeplini cerințele Învățătorului și veți deveni o binecuvântare pentru cei din jurul vostru” (Ellen G. White, în *Signs of the Times*, 20 octombrie 1887).

STUDIU ZILNIC – BIBLIA ȘI CARTEA RUGĂCIUNEA

Biblia: 2 Împărați 12 - 18;

1. Din ce cauză a murit Elisei?
2. De care altar nu îi păsa regelui Zaharia?
3. Când a trimis Domnul lei împotriva oamenilor?
4. Ce i-a făcut Ezechia lui Nehuștan și de ce?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 11 (de la par. „Dumnezeu răspunde la rugăciune la timpul rânduit de El”)

5. De ce întârzie Dumnezeu cu răspunsul la rugăciune?